

# РЕШЕНИЕ

№ 5654

гр. София, 12.12.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 28.11.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева**

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **292** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. П. Н. и Д. Д. Т. от [населено място] срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Националния център за информация и документация по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 04-00-206/17.11.2010 г. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, като постановен в противоречие с процесуалния и материалния закон. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени мълчаливия отказ и реши спора по същество, като признае правото на достъп до поисканата информация и задължи ответника да я предостави.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА НАЦИОНАЛНИЯ ЦЕНТЪР ЗА ИНФОРМАЦИЯ И ДОКУМЕНТАЦИЯ /НАЦИД/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 12-43/11.11.2010 г., подадено до министъра на образованието, младежта и науката, Д. П. Н. и Д. Д. Т. са поискали достъп до обществена информация на основание Закона за достъп до обществена информация

/ЗДОИ/. Видно от цитираното заявление жалбоподателите са поискали на хартиен носител и в писмена справка информация свързана с признаването на висше образование за образователно-квалификационна степен „магистър”, получена от немско висше училище от К. И. И. – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”.

С писмо изх. № 12-43/16.11.2010 г. на Министерство на образованието, младежта и науката жалбоподателите са уведомени, че заявлението им е изпратено на НАЦИД по компетентност. Видно от писмо изх. № 16-2288/16.11.2010 г. заявлението за достъп е постъпило на 17.11.2010 г. в НАЦИД с вх. № 04-00-206.

С писмо изх. № 04-00-206/17.11.2010 г. на НАЦИД, връчено на 24.11.2010 г., е поискано съгласие от К. И. за предоставяне на исканата от жалбоподателите информация във връзка с нейното висше образование. За това обстоятелство са уведомени и жалбоподателите с писмо изх. № 04-00-206/14.12.2010 г., в което е посочено, че към момента не е получен отговор от К. И..

В установения от закона – чл. 28, ал. 1 във връзка с чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, срок изпълнителният директор на НАЦИД не се е произнесъл по искането за достъп до обществена информация, поради което жалбоподателите атакуват постановления по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК мълчалив отказ да се предостави исканата информация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежни страни в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за достъп е било регистрирано при компетентния орган на 17.11.2010 г., както и при съобразяване на обстоятелството, че е следвало да бъде изискано съгласието на трето лице – К. И., в съответствие с чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе до 15.12.2010 г., от която дата започва да тече и едномесечния срок за оспорването на мълчаливия отказ по съдебен ред и като взе предвид, че жалбата срещу този отказ е подадена на 13.01.2011 г. – видно от приложената по делото жалба с рег. № 94-00-05/13.01.2011 г., т.е., съдът намира жалбата за допустима. Същата е подадена от лица, имащи правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Безспорно се установява от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, че изпълнителният директор на НАЦИД е задължен субект по смисъла на закона. В чл. 3 от ЗДОИ е регламентирано задължение за „задължените субекти” да предоставят информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти не се произнесат в срок по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка следва да се има предвид, че в този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Законодателят изрично е предвидил също така, че в случаите когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, какъвто е и процесния

случай, то срокът по чл. 28, ал. 1 може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни /чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ/. Съгласно ал. 2 на чл. 28 от ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя. Предвид на обстоятелството, че в процесния случай ответникът е поискал съгласието на едно трето лице и не е получил в указания срок отговор от това лице, следва да се има предвид също така, че в разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ е предвидено, че при неполучаване на съгласие от третото лице в определения срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 39 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, изпълнителният директор на НАЦИД е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателите заявление за достъп до обществена информация вх. № 04-00-206/17.11.2010 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление изпълнителният директор на НАЦИД е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, отказът като незаконсъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне с изричен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА НАЦИОНАЛНИЯ ЦЕНТЪР ЗА ИНФОРМАЦИЯ И ДОКУМЕНТАЦИЯ по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 04-00-206/17.11.2010 г., подадено от Д. П. Н. и Д. Д. Т..

ВРЪЩА административната преписка на ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА НАЦИОНАЛНИЯ ЦЕНТЪР ЗА ИНФОРМАЦИЯ И ДОКУМЕНТАЦИЯ за произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: